

Én nem tudom, hogy politikai ellenfelek között hol húzódik a szidalmak ama határa, amelyet már nem illő átállépní.

Általában az emberi viszonyokat szabályok és törvények tartják megfelelő mederben. De például házastársi viszálykodásba nem szívesen avatkoznak be a rend őrei, mivel a dolog néha visszájára fordul, és a felpofozott (mazochista) feleség a rendőr fején töri össze a félmázsás fikuszcserépet.

A különböző sportágak versenyei világos és egyértelmű keretek között zajlanak. Például, ha valaki ökölvívó-mérkőzésen öv alá mért ütéssel küldi földre ellenfelét, automatikusan önmagát üti ki. Még az úgynevezett utcai harcosok is betartanak bizonyos szabályokat, sőt a kutyaviadalok is tartalmaznak némi rituálét.

Természetesen a politikákárah is van olyan, ami nem illik. Kezdő demokráciákban a fejletlen decens nyugati parlamenti vitákat szokták volt példaként emlegetni, függetlenül attól, hogy néha lordok között is tettelegességre kerül sor.

Megállapíthatjuk viszont, hogy *a baloldal majd mindenütt a világon többet engedhet meg magának, mint a jobboldal*, illetve a baloldal az egyik lehető leg súlyosabb sértést, hogy X vagy Y fasiszta vagy fasisztagyanús sárkányfogvetemény, rutinszerűen használja, míg a szemben álló fél keselyűzését és egyéb gusztagyalanságait felettébb nehezen tűri. Pedig em nem vitás: *magára valamit is adó lélek esetlegesen reinkarnációja után jobb szívvvel lenne kondorkeselyű, mint gázkamrakezelő.*

Én nem tudom...

(Mikor sértődhet meg a kormány)

A minap, ahogy a médiából értesültünk róla, az ellenzék táborából bizonyos Vancsik(?) azt állította, hogy hazudik a kormány. A párhuzam kézenfekvő: *ugyan-ezt mondta Orbán Viktor az Antall-kormányra 1990 őszén*. Az akkor még ifjabb Fidesz-vezetők hasonló megnyilatkozásait Antall szelíd iróniával fogadta, mondván, már-már aggódna egészségükért, ha nem tennének hasonló megjegyzéseket. Most Orbán miniszterelnökként azt mondta A hétben, hogy a két eset nem azonos; az Antall-kormány hétfőn azt állította, hogy nem lesz benzináremelés, kedden meg fel emelte a benzin árát, magára hozva a taxis-blokádot. Az ő kormánya ilyesmit nem tett. Világos: a benzináremelés ma már valóban nem nóvum, az ellenzéki honatya sem ezéret használta a *hazudik* szót, a *valót-lant állít* helyett. Nyilván jópofának találta a miniszterelnököt plagizálni, így jelezve, hogy változnak az idők, változnak az emberek. Orbán Viktor nem sértődött meg, de nem is ironizált. Thomas Mann szerint ugyanis az irónia humor plusz szeretet. Ez annyit jelenthet, hogy Antall szerette és becsülte Orbánt, *Orbán viszont nem igazán szereti Vancsikot(?)*.

Ez így rendben is van. Az igazi nagy alattomos sértéseket nem a politikusok

vágják egymás fejéhez. Ebben az úgynevezett ellenzéki sajtó viszi a prímet, ahol is a haladó baloldal verbálisan jól felkészült szent tehenei pottyantják a kormány asztalára szépen kéréselt lepényüket. Lapunk Szembesítés címmel nyújtott át olvasóinak nemrégiben egy szép nagy lepénygyűjteményt. Ebben Tamás Gáspár Miklós, Eörsi István, Ara Kovács Attila, Magyar Bálint stb. stb. a mélyütések különböző kombinációival szerepelt. E szembesítésnek szerintem, túl azon, hogy az olvasó jól szórakozik vagy dühöng, alkata szerint, sok haszna nincs. Ugyanis a haladó baloldalt arról ismerni fel, hogy soha, de soha nem döbben önmagára. *Igazán tudatában hazudozik.*

A kérdés az, érdemes-e ezeket a dolgokat mellre szívni, érdemes-e miattuk megsértődni, különösen: érdemes-e elsmorodni. Nyilvánvalóan nem. Tudomásul kell venni, hogy míg a kormány kezét törvények kötik a médiaegyensúlyért folytatott küzdelemben, az MSZP-SZDSZ sajtómunkásai az utcai harcosok modorában küzdenek. Rúgnak és harapnak.

A kormány ne ellenfelei tettei fölött szomorkodjon és merengjen, a kormány és a kormányfő őrizze meg továbbra is önuralmát, méltányosság iránti érzékét, és próbálja megőrizni a barátait. *Az embert ugyanis mélyen és igazán csakis a barátai bánthatják meg (és viszont), csakis öbennük csalódhat.*

Olyan embert láttam már, aki a barátait elveszítette, de hogy született-e olyan, aki ellenségeit – erőszak nélkül – megnyerni volt képes, én nem tudom.

Kristóf Attila